

Utöver de teoretiska ämnena enligt läroplanen, har eleverna på Labanskolan dramaundervisning två timmar per vecka. Två gånger per år står de på UKK:s scen. Att våga och att få uppskattning för sin insats, stärker självkänslan. Foto: Annika Hedlin

Lärandet stärks av drama

"I den här skolan är alla någon."

Så står det på en tavla i Labanskolans lokaler på Levertinsgatan i Gränby vilket genomsyrar hela verksamheten.

Labanskolan erbjuder så väl grundskola som gymnasieutbildningar enligt skolverkets riktlinjer, och för att stärka individen extra mycket spelar dramalektionerna en viktig roll. De årliga showerna på Uppsala Konsert & Kongress har gett skolan uppmärksamhet och elevernas framsteg får inte minst skolbarnens föräldrar att lovord den. Dramaundervisningen bygger på Sherbornemetodiken som utvecklats av Veronica Sherborne och fokuserar på relationsövningar, att bygga upp barnens kroppsmemori, rörelseglädje, tillit till sig själv och andra samt den kommunikativa förmågan. Den estetiska inriktningen gagnar även den ordinarie teoretiska undervisningen i klassrummet.

– Barnen får god självkännet, självkänsla och en trygghet i sig själva som gör att de vågar mer, säger Anna Persson, lärare på skolan sedan sex år tillbaka.

Tuff resa

Förutom skola, fritidshem och daglig verksamhet driver Labanskolan ett korttidsboende i Gamla Uppsala.

– Korttidshemmet startades för att tillmötesgå föräldrarnas behov av avlastning, säger Age Sanner Persson, rektor och eldsjäl.

Hon startade skolan 1997 i Stabbybacke med gamla möbler från kommunens vindar och auktionsfynd. Sedan 2003 finns skolan på Levertinsgatan i Gränby.

– Det har vart en tuff resa utan startbidrag som krävt ett ekonomiskt sinne och kostnadseffektiva lösningar. I dag har vindarna vänt och vi kan glädjas åt en uppskattad verksamhet där vi kontinuerligt reinvesterar och utvecklar verksamheten.

Startar café

Nu planerar man att starta ett café och att bredda den redan befintliga loppisverksamheten med möbler och husgeråd. Ett effektivt sätt att skapa fler tillfällen för eleverna att arbetsträna.

– I dag är loppiset i en liten lokal. Nu satsar vi på ett nytt hus som ska rymma hemvist för daglig verksamhet, ett café och större loppis som ger våra elever både matematisk och social träning, säger Age.

Abbe Hammoud och Kalle Hellström räknar pärlor och förkovrar sig i matte tillsammans med lärare Lina Torngren. Foto: Thérèse Larsson

Majoriteten av barnen har down syndrom, vissa saknar verbalt språk, många lider av koncentrationssvårigheter.

– Vi är ett tajt lärargång som trivs tillsammans och känner stolthet över skolans underbara och pedagogiska miljö. Vi har dessutom tillgång till teknisk utrustning i form av Ipads, datorer och projektorer som gör undervisningen extra effektiv, säger Lina Torngren.

Skön stämning

Birgitta Karlernäs är verksam lärare på skolan sedan 2006 och ser den sköna stämningen som skolans främsta styrka:

– Jag jobbade tidigare på en kommunal högstadieskola och uppskattar småska-

ligheten på Labanskolan och visionen att alltid utveckla och förbättra med fokus på elevens bästa.

I skolans ambition ingår att finna och utveckla varje individs specialintresse samt bidra till ett aktivt och meningsfullt liv. För varje elev upprättas individuella utvecklingsplaner (IUP) som utvärderas kontinuerligt och såväl föräldrar som elever är mycket nöjda:

– Vår son Daniel har Downs syndrom samt autism och gick tidigare i en kommunal skola vilket ofta var en kamp för rätt undervisning. Här på Labanskolan finns ett helt annat driv och vilja, säger Håkan Wahnäs.

Han betonar även glädjen över bra kommunikation mellan lärare och föräldrar:

– På den förra skolan saknade vi ofta information om Daniels skoldag. Här på Labanskolan har vi god insikt. Genom Labanskolans tydliga kontaktbok, som används flitigt med bilder och lärarkommentarer, kan vi locka Daniel att kommunicera om vad som hänt i skolan under dagen.

Margrét Atladóttir är mamma till Theodor 9, och hyllar framförallt inriktningen drama och musik:

– Om inte skolan var så fantastiskt bra skulle vi inte bo i Uppsala. Theodor har oral dyspraxi och läkarna trodde aldrig att han skulle kunna prata. Men skolans drama- och teaterlektioner har lockat fram en drivkraft att kommunicera. Idag kan Theodor prata vilket är helt underbart.

Kalles mamma Susanne säger så här:

– Kalles skolframgång är en framgångssaga tycker vi som föräldrar! Han utvecklas oerhört på skolan och har lärt sig saker som vi aldrig trodde var möjligt! Fantastisk pedagogik som stimulerar den enskilda eleven i en fin miljö. Personalen är de bästa och mest engagerade människor vi mött!

